

(18) ਇੱਥੇ ਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ? ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਦੋ ਸੀਲਬੰਦ ਪੈਕੇਟ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਕੇਟ 'ਤੇ ਬੋਲਕੇ ਦਾ ਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਪੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਗੋਪੀ ਜਾਂ ਬੋਲਕੇ ਮੇਕ ਦਾ ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਖਰੀਦ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(19) ਸਮੀਕਰਨ "ਹੀਟ ਪਿਲਰ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਰੂਮ ਹੀਟਰ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਥੰਮ੍ਹ ਵਾਂਗ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜੋ ਝੁਕਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ "ਬੋਲਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। "ਬੋਲਕੇ" ਅਤੇ 'ਗੋਪੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਧੁਨੀਤਮਕ ਅੰਤਰ ਹੈ।

(20) ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹਿਮਾਚਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਮਾਚਲ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੀਟ ਪਿਲਰ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਲੋਗੋ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਸਮਾਨਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(21) ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ **ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ** ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਐਮ ਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ

ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਮਿੰਤਰ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਰ

1998 ਦਾ COCP ਨੰਬਰ 17

4 ਜੂਨ, 1999

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 — ਸ. 2 — ਸੀ—ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925—ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੈ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - S. 15 (2)-ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ, ਜਿਸਦੀ ਧਾਰਾ 15(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਵਜੋਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਪਮਾਨਤਾ ਐਕਟ, 1971—ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ—ਕੋਈ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ—ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਕਿਵੇਂ ਨਿਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਬਾਓ. ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸਾਂ

ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਐਸ. 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 13)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ।

ਪੀਐਸ ਬਿਆੜਾ, **ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ।**

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਲ.ਸਿੰਘਲ, ਜੇ.

(1) ਮਿਤੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1997 ਦੇ “ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜਗਬਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਅੰਕ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਲਮ ਨੰ: 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਛਪਿਆ ਜੋ ਓ. ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 2 ਅਕਤੂਬਰ 1997 ਨੂੰ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਕਥਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰੈਡਰਿੰਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਾਥੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਹਨ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਪੱਟੀ, ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਥੇਦਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ”

(2) ਉਕਤ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ: ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਪੱਟੀ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ-ਸੀ' ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 78 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇੱਕ “ਅਦਾਲਤ” ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬਿਆਨ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਅਦਾਲਤ) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ “ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ'” ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ 'ਤੇ ਕਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵੀ ਲਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਘਟਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।, —**ਅਦਾਲਤ** ਦੀ ਅਮਾਨਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 17 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 441-ਸੀਜੇ ਸੀ/87 ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ “ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ” ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(3) ਦਫਤਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਬਦਨਾਮੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।, ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਅਦਾਲਤ” ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ

Court on its own motion v. Amrinder Singh	30
(M.L. Singhal, J.)	8

ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਖਬਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਕੈਪ. ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ.ਥਿਆੜਾ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਮੀਕਰਨ "ਅਦਾਲਤ" ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਸਿਰਫ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਜਗਬਾਣੀ ਮਿਤੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1997 ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਬਰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

(6) ਮੈਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਮੱਤੇਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. ਸਿੱਧੂ ਏ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਥਿਆੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਠਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) 2 ਅਕਤੂਬਰ 1997 ਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੈਸ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 7 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ 'ਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ. ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਮਝਦਿਆਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਸ: ਬਾਦਲ ਹੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਪੱਲਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ।

(8) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ-ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਜਾਂ ਸ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਖੁਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਆਰਥੀ ਸਿਆਸੀ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਨੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜਥੇਦਾਰ ਟੌਹੜਾ/ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਖਿਲਾਫ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ - ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ

ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਜਾਂ ਢਾਹ ਲਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੇਬਲ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ SGPC ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮਝ ਕੇ, ਇਸ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਹੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਗਠਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 70 ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 70 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 79 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (i) -ਜੇਕਰ 1 ਐਕਟ 3 ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 3 ਸਟੇਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ 3 ਰਾਏ 3 ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) -ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) -ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iv) - ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਨਿਰੋਲ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਦੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਾਸ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ "ਅਦਾਲਤ" ਦਾ ਗਠਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(11) ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 ਉਹ ਕਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੈ। ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

(12) ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਡਿਫਿਕੇਸ਼ਨ” — ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ, ਜਾਂ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ-

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ Court ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 6 ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ . ਜਾਂ

(ii) ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ; ਜਾਂ

(iii) -: ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ;

(13) ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਕਿਵੇਂ ਨਿਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖੁਰਦ-ਬੁਰਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ ਜਥੇਦਾਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਗੁੱਸਾ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(14) MyInpmy ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੂਦ ਜੇ. ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਸਟੀਲ ਵਪਾਰੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -

ਜਵਾਬਦੇਹ

1998 ਦੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1

16 ਨਵੰਬਰ, 1999

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 — ਐੱਸ. 40 — ਏ(3)- ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1962 — ਆਰ.ਐੱਲ. 6-DD (J)-ਸੈਂਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟ ਟੈਕਸ ਸਰਕੂਲਰ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 1977— S. 40-A(3) ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਵਿੱਚ DSsessee ਦੁਆਰਾ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ^&'ਸੱਚੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਭੱਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- ਗੈਰ-ਅਸਲੀ ਵਿਕਰੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 31 ਮਈ, 1977 ਦੇ ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6-ਡੀਡੀ (ਜੇ) ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਚਕਾਰ ਹਰੇਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੇਤਾ — ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋੜ ਟਿਕਾਉ ਹੈ — ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਮਨੈਸਟੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ — ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਕਤ ਰਿਟਰਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 148 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬੋਰਡ ਦੇ 31 ਮਈ, 1977 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। 24,000 ਅਤੇ ਆਰ.ਜੀ. 40,000 ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ